

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárius' 6-dikán, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Báró Schw a i g e r Jó'sef Ts. K. Kamarás és Májor Urat Ő Felségénél az ifjú Magyar Királynál 's az Austriai Státusok Koronörökösénél hivatalbeli Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Dec. 15-kén költ Kir. végzése által Gróf K e g l e v i c h Gábor Urat a' Kir. Helytartó Tanács Tanácsosát, a' Magyar Kir. Udvari Kamaránál Vice Praesidenssé kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Minekelötte H e n n e q u i n Ur, helyes okokkal való megmutatását annak, hogy az a' Testamentom, mellyet a' Burboni Hrg a' F e u c h e r e s k i n z á s a i r a Aug. 30-kán 1829 ben írt alá, semmit sem ér, tovább folytatná; először az említett Testamentomot olvasta fel. Ennek értelme szerént a' Testamentom tévő, az A u m a l e H r g e t, a' Frantziák mostani Királyának negyedik fiját, vagy ha ez meg halna ugyan annak (a' ki még akkor Orleáni Hrg volt) legkissebbik férjfi gyermekét rendelte minden jószágainak örökösévé. Ezen kívül Feucheresnek testált 2 millio Frankból álló töke pénzt, a'hoz, a' Szent L e u kastélyt, a' B o i s s y jó-

szágot, minden a'hoz tartozókkal, a' M o n t m o r e n c y erdőt, a' M o r t f o n t a i n e i uradalmat, a' Bourbon Palotában, minden házi eszközökkel azon mulató házat, mellyben ez az Aszszonyság lakott, utóljára elegendő kocsit és lovakat. A' Hrgnek E c o u e n nevű kastélya felől tett végső rendelése pedig a' volt, hogy az, mint nevelő Intézet, azon katonatisztek gyermekeié legyen, kik a' Condé tsapatban és a' Vendeei seregben szolgálnak, és azt leginkább Feucheresre bízta, a' kihez való ragaszkodásomat és bizodalمامat akarom én — ugymond bebizonyítani. Végre a' Királyt, X-dik Károlyt kérte meg, hogy az, az ő hideg tetemeit Vincennesbe, az ő szerentsétlen fija mellé tétesse. A' testamentom felolvasása után az Ügyvéd így beszélt: Esztendővel azután, Aug. 26-kán 1830-ban a' Hrg meghal. Az említett testamentom tétele felől alig tudósított R ó h a n H r g, a' midőn az örökös A u m a l e H r g e t és F e u c h e r e s e t tüstént perbe fogja. — Hogy az ilyen testamentomot bátran fel lehet bontani, azt H e n n e q u i n Ur a' Polgári-Könyvet (Civil-Codex) megelőző törvényekből éppen úgy megmutatja mint az újabb időben hozottakból. Azután először is azon erősségeket táfolja-meg, mellyeket az örökös óltalmazására talán fel lehetne hozni p. o. az ő gyen-

ge idejét és az abban álló keménységet, ha kilentz esztendő Hrgét azon erőszak tételért büntetnék meg, a' mellytől az egészen ment vólt. Ha az A u m a l e Hrg, — monda a' Beszélő, olyan idejű vólna, hogy azt ezen tárgyban meg lehetne kérdezni, minden bizonyal így felelné. „Én olliyan jószágról tudni sem akarok, a' mellyhez illyen módon juttatódom, — a' Condé név szép — de azért ugyan annak még egyszer az életre való vissza hozásra, illyen örökségre nintsen szüksége. A' választó helyen akarok én Condé lenni, és a' Condéi, a' Bourboni Hrgtől nem kívánok egyebet az arra való kinézésnél, hogy valaha az ő Eleinek nyomába hághassak. Az eddig mondattakból tehát kitetszik, hogy a' Bourbon Hrg nem jószántából, hanem a' szükségétől kényszerítette csak azért testált, hogy magának nyugodalmat szerezhessen. Alig írta alá a' Bourboni Hrg a' nevezett testamentomot, midőn az Orleáni Hrgné és annak Sogor Aszszonyának köszönő levelei nálla megjelentek. Ezekre a' Hrg a' következő feleletet tevő, — de a' mellynek értelmét, a' mintimé látják Uraságtok Feucheres tulajdon kezeivel Igazgatta meg. „Sept. 3-kán 1829 az Orleáni Hrgnéhez, Aszszonyom! telyes szívemből köszönöm (ezen szavakat Feucheres így változtatta meg: tiszta gyönyörűséggel szemlélem) azon kedves dolgokat, a' mellyet nékem az Aszszony gyermeke javára tett rendelkezésért mond... Feucheres általam adja az Aszszonynak tudtára, melly kedves ő előtte azon emlékezet, mellyel az Aszszony ő eránta van. (E' helyett Feucheres ezt tette: mennyire szívére hata ő néki az Aszszonynak megújított jósága). Igaz, hogy ezen dologban az ő jóindulatja, vétettek velem egy pillantat alatt győzedelmet azon akadályokon,

mellyek ennek befejezése elébe gátat raktak — az Orleáni Kis-Aszszonyhoz Sept. 3-kán 1829. Mind azon szép dolgok, mellyeket velem a' kis Aszszony, a' mi kedves kis Kereszt fiunk részére tett rendelkezésemért közöl, mélyen hatottak az én szívemre. Hogy a' Kis Aszszonynak hosszabban nem írok, oka az, mivel ez szomorú dolgokat ébreszt fel az én elalélt lelkemben. Mellyre nézve tehát tsak a' felől teszem a' Kis Aszszonyt bizonyossá 's a' t. — szélén lévő írás: Feucheres igen kedvesen vette a' Kis Aszszonynak, hozzá mutatott jóindulatját reám bizta, hogy azért, az ő tisztelettel viseltető köszönetét a' Kis-Aszszonynak adjam tudtára. Ebből láthatják az Urak, — úgymond H e n n e q u i n — mennyire rajta vólt Feucheres azon, hogy a' Hrg leveleiben az ő neve is ott legyen — tzeljét általa elérte, — amaz epekedve kívánt pártfogásban tsak ugyan részesült, a' mellynek ő a' minden kötelességek között leg szentebb háládatosságot feláldozta.

H e n n e q u i n Ur, azon állításának megbizonyítására, hogy a' Bourboni Hrg fent érdeklött Testamentoma, nem szabad akarathól származott, hanem a' Feucheres mesterségei által erőszakosan tsikartatott tőle ki, a' következő új okokat hordja elő: Nehéz dolog — úgymond Hennequin Ur a' többek közt — két egymással nagyobb ellenkezésben lévő állapotot tsak gondolni is, mint vólt az Orleáni és a' Bourbon Hrgké egész életekben. Ezeknek neveltetések, gyönyörűségek, politikai vélekedések, hadiszolgálatjok, számkivetések, a' Franciaországba lett visszatérés után való gondolkodások, mint az ég a' földtől olly távoly jártak egymástól. A' dologt ezen nevezetes szempontból nézve, méltán különösnek tetszhetik akárki előtt, ha a' Bourboni Hrg jószántából

egy olyan familiában keresett volna magának Örökös, a' mellynek érzései és szokásai az övéitől annyira különböztek. Nagyon jó mentségre találta az ellenkező Fel, ha az egyetértésnek és barátságának a' két Hertzegek közt való helyreállítását és az elmúltakról való el felejtkezést megmutathatná. A' Bourbon Hrg halála után találtunk olyan írásokra, mellyekből az jön ki, hogy a' két Hrgek némelly Udvariságot (Etiquette) illető dolgokban egymással barátságos formán leveleztek. Egyik sem akarván nevezetesen azon udvariság rendelkezéseinek engedni, mellyeket a' Bourbonoknak öregebb ága elejébe szabott, így p. o. midőn az Udvarban játék volt, sem a' Bourboni sem az Orleáni Hrg nem akarván a' Királyi Loge két oldalán lévő ülőhelyekben jelenni meg, midőn a' királyi Loge-ban az idegen Hertzegeknek is be lehetett ülni, az Orleáni Hrg az efféle Udvariságra tartozó kétségeskedések felől való határozásait, a' Bourbon Hrggel mindenkor közölte azért, hogy az ilyen esetben a' familia két oldal lineája egyetértve az illendőséghez intézhesse tselekedeteit. De mind ezen levelek a' két Ház közt lévő meg hitt barátságra nem mutatnak. — Némelly levelei a' két Hrgeknek az Atyafiság dolgaiban írtak. Így p. o. 1822-dik esztendő Május havában költ egy levél, mellyben a' Bourboni Hrg az Aumalei Hrg megkereszteltetése alkalmával a' keresztatyai hívatalt fogadja el, — ugyan abból a' levélből az is ki tetszik, hogy Feucheres még akkor az Orleáni Házhoz nem mehetett. Midőn Feucheres 1821 ben, — mikor már a' Királyi udvarnál be volt mutatva, — az Orleáni Házba még csak be sem mehetett, (sokkal különösebben jön ki, az a' rendkívül való Interesse, mellyel az már 1829 ezen Familia eránt viselte-

tett. — Emlékezik az Ügyvédő még ezen kívül a' Bourboni Hrgnek az Orleáni Hrgnek azon tzedulájára adott feleletjéről is, mellyben ez amannak azt jelenti, hogy mivel már vele régen nem találkozhatott, és kívánná látni, tehát legidősb fiával, bizonyos napon Sz. Leube fogna menni, — de a' felelet is olyan Spartai módon vólt írva, hogy Feucheres azon igazítván, kénytelen vólt hozzá egy lekötelező berekesztést adni. E' szerént megmutatván Hennequin, hogy mind ezen levelek, a' két Hrgi ház közt vólt valami meg hitt barátságra nem mutatnak, beszédét így folytatja: Az Orleáni és Bourboni Hrgek vóltak mintegy képviselői ama két egymással ellenkező politikai Systemáknak. A' Condé Ház a' XIV Lajos alaptételeit, az Orleáni ház pedig az 1791-ki alkotmány principiumait követte. Feucheres olly tzelből, hogy a' két házat egymáshoz közelebb vigye, Hubertus innepére, mellyet a' Bourboni Hrg 1827-dik esztendő October havában tartott, az Orleáni Hrget annak módja szerént meghívja A' mit a' Bourboni Hrg megtudván, nem egyszer kétszer tevé nyilvánvalóvá azt, hogy mennyire nem lesz ő előtte kedves dolog az Orleáni Hrgnek jelenléte. Míg tehát a' Hertzeg az Orleáni ház eránt való rossz indulatját jelengette, az alatt mindég azon vólt, hogy az idősbb ág fejéhez való nagy ragaszkodását mutatná meg, — a' Principiumok, érzések és a' sors egyenlősége, — a' Gibraltár előtt kötött bajtársaság, — a' számkivettetés idejére való vissza emlékezés, ötöt X-dik Károlyal szorosán öszvekötték. — Ezután a' Hrgnek több mondásaiból azt igyekezett Hennequin megmutatni; hogy a' Hrg, jószágait a' Berry Hrg gyermekeinek szánta. Így p. o. a' Bourbon Hrg, egy nappal a' Bordeauxi Hrg születése

után, sétálása közben találkozáván egyel azon tisztek közzül, a' kik azon este, mikor a' Berry Hrg megölette, ő vele együtt voltak, és a' beszédben ezen történet jövén fel, a' Hertzeg a' többek közt így szólla: A' Berry Hrg ugyan durva, de jó ember volt, úgymint a' ki a' más sértegetésén éppen nem igyekezett — én ölet szerfelett szerettem, ő volt az én fijamnak bajtársa — és ezen szavaihoz, egy kevés ideig tartó halgatás után ezt tette: No jó! mint-hogy az ő gyermekei árvák, én nekik attyok helyett való attyok leszek, azok legyenek nekem örökösim. Az Ügyvédő Feucheresnek tulajdon leveleiből azt is megmutatta, hogy ez az Aszszony előre látta mind azon nehézségeket, mellyekre ő a' Hrggel való tzelja kivitelében fog találni. A' testamentomnak úgymond az Ügyész, a' sem mutat szabad akarathól lett tételére, hogy az Orleáni Háznak egy Ügyvédőjére, a' Hrgnek valami testamentom planuma készítése bízott, — a' melly néki, a' nélkül, hogy azt kívánta volna, elébe is terjesztetett. Ezek meg lévén, azon lelki és testi erőszak tételekre megy által a' beszélő, mellyeket Feucheres a' Hertzegen elkövetett, azért, hogy azt a' Testamentom alá írására reá vegye, 's ezen alkalommal a' Hrgnek a' következő nyilatkoztatását hozza elő: „Ha azok megnyeréndik azt, a' mit akarnak, és ha nekik én mindent megadándok, én életemet fogom kotzkáztatni.“ A' Fog Orvosának pedig, ki néki azt a' tanátsot adta, hogy vetne véget a' Feucheresrel való minden egybe köttetésnek, így felelt: „71 esztendőskorában már minden nehezen változtatja meg a' maga szokásait, — nem hiszem, hogy ne látott volna az Ur olyan legyet, mellyet a' pók, minekutánna

„egyszer hálójába akadt, mind inkább „inkább beburkol, éppen ez az én sorom“ Minekutánna az Ügyvédő, 1-ör Feucheresnek a' Hrgen elkövetett kegyetlenségeit, még egyszer megemlítette volna és azt, hogy a' Hrg, a' naponként nevedő kínzásokat tovább már nem állhatván, magát halála előtt kevéssel elbujdosásra határozta 's e' végre gondv selőjének meg parantsolta, hogy 1 millio Frankot és a' Gyémántokat készen tartsa, 2-szor azon 42 tzikelyeket, mellyekkel hasonlóképpen a' testamentom törvénytelenységét igyekezett meg mutatni, olvasta volna fel, annak megsemmisítését ajánlotta.

T ö r ö k O r s z á g.

Az Egyiptomi Királynak, Ibrahim Basa Fővezérsége alatt a' Syrusok ellen küldött hadi ereje minden nagy erőlködés nélkül foglalta el Gázát, Jaffát, és Caiffát, sőt ugyan annak egy Előőre már St. Jean d' Acre-ig az Abdulah Basa lakhelyéig nyomult, — de minthogy onnan tsak hamar ismét visszazatért, úgy látszik, hogy az tsakkémelés kedvéért botsáttatott előre. Az Egyiptomi seregnek Syriában olly hirtelen tett nagy elő menetele arra mutat, hogy Mehmed Fő Basának ott sok követői vagynak.

A' fényes Portának az Egyiptomi Vice Király ezen maga fejétől kezdett tselekedete nagyon rosszúl esett. Mellyre nézve annak, valamint Abdaallah Basának is megparantsolta, hogy az ellenségeskedéssel fel hagyjanak — és bizonyos, hogy az a' had, mellyet a' Nagy Ur most Konichnál húzat öszve, úgyszintén az az új sereg is, melly szakadatlan nyomul Damascus felé, nem tsak ennek a' magát már régen zabolátlanúl, viselő tartományak letsendesítésére van

rendelve, hanem egyszersmind a' nevezett két Basának, ha szép szerént nem engednének, megfenyítésére is. A' mi meg tetszik azon újítások és javításokból, mellyeket a' Tsászár mostanában a' fegyver táruk körül tétet, Angliából hozatván az oda szükséges erőmíveket és eszközöket. Ezen pillantatban minden hajó építő helyeken négy línea hajók és 10 Fregátok, 764 ágyúkkal vannak épülő félben.

H o l l a n d i a.

Azon feleletnek, mellyet Hollandia meghatalmazottjai a' Conferentzia 24 tikkelyeire adtak, foglalatja ide megy ki: A' Conferentzia, az Aacheni Protocolumban — melly azt tartja, hogy a' Hatalmasságoknak, vagy az ő Követjeiknek, az olyan dolgok felett tartott gyűléseik, mellyek más Európai Statusok Interesséivel különösen öszve vagynak köttetve, csak egyedül úgy lehetnek törvényesek, ha azokban azon Statusok vagy egyenesen vagy követjeik által vesznek részt, — nem találván ezen részvételnek meghatározott formáját, azt a' szabadságot veszi magának, mellynél fogva felszólítja az illető Statusokat, (Hollandiát és Belga Országot) hogy Igazgatószékek kívánságait írásban mutassák elő, 's ugyan azon módon feleljenek a' Conferentziának azokra tett megjegyzéseire is. — Midőn a' felhozott Protocolum, a' Feleknek azon gyűlésekben, mellyben azoknak Interesséiről van szó — minden külömbség nélkül való részvételeket a' legnyilvánosabbban határozza meg, — a' Hollandiai udvar nagyon tsudálkozik, hogy vélekedhetik a' Conferentzia olly balúl, és annál fog-

va hogy veheti magának az említett szabadságot, annyival inkább, hogy a' Conferentzia a' maga Üléseiben a' Hollandiai Király Követeit is meghíván, az alkudozások kezdetén azokkal együtt tanácskozott, és a' mellyekből azokat apródonként tsak idő jártával rekesztette ki. — Megesmeri ugyan a' Hollandiai Igazgatószék azt, hogy a' kívánságoknak írásban való elő adása 's az arra adott írásban való felelet és jegyzések, az egyenes részvétellel fel érnek: de mind e' mellett is ha a' személyes és törvényes vitatás meg nem engedődött, tsak ugyan elvesztette természeti characterét az alkudozás, és az illető személyek távolléte miatt nem lévén mód, az azok megkérdezésében, szükségesképpen sok tárgyaknak tökéletlenül felfogottaknak és fel nem világosítottaknak kellett maradni, a' mi a' Hollandiai udvarral közölt 24 tikkelyeknek sok pontjaira nézve valósággal meg esett. A' Conferentziának tartozott nyílt szívvvel vallják meg a' Hollandia Meghatalmazottjai, hogy ők az említett 24 tikkelyekből jó nagy részt nem tudnak nagy igyekezetek mellett is sem az Aacheni Protocolum értelmével és lelkével, sem a' Nemzetek jussával megegyeztetni. Így p. o. hogy kívánhatja a' Conferentzia azt, hogy a' Hollandiai Király az ő folyóvizén a' hajók és tonnák jássaira való felvigyázást egy idegen hatalmassággal ossza meg, és elnézze azt, hogy az ő folyóvizében való halászatot 's az azon való halkereskedést más Fejedelem alatt valói gyakorolják, 's a' t. — A' mi az ellenségeskedések ismétleni elkezdése jussát illeti, ez, azon alkudozások rendébe tartozik, mellyeknek berekesztése előtt elkerülhetetlen veszedelemre tennek ki a' felek magokat, ha egy bizonytalan jövődöre való tekintetből bizonyosra köteleznék magokat. Midőn a'

Király azon jussát fenntartja, hogy ha a' dolog úgy hozza magával, az ellenségeskedéseket ismét elkezdi, az által olyan jussával él, mellyet senki tőle el nem perelhet. — A' mi nézi különösen a' 24 tikkelyeket, ne gondolja a' Conferentzia, hogy a' Hollandia meghatalmazottjainak elébbeni nyilatkoztatásában a' lett volna tzieljok, hogy ők az ő Fejedelmeknek a' mondott tikkelyek által szerzett közönséges békekesség systémájában való meg egyezését hirdették volna. Távól légyen, hogy hasznót, vagy valami ollyas jót adtak volna ezen tikkelyek Hollandiának, mellyekkel az annakelőtte soha sem birt, — nem, — hanem inkább azon Ország kedvéért, mellytől elválik, szolgálással — melly alatt még eddig sem Hollandia, sem akármelly más függetlén Státus soha nem nyögött — akarja annak vállait meg terhelni, — ollyan jussaitól és javaitól fosztja azt meg, mellyekkel az ez előtt ditsekedett, mint p. o. az 1790-ki, a' mikor a' Skáldis bezáródott, és az 1815-ki, a' midőn az, hogy Belgiummal egyesülhessen némelly Gyarmatjai és bizonyos summa pénzhez való jussáról mondott le. A' mit Sept. 5-kén költ hivatalos levelében kiadott, most is tsak azt mondja Hollandia, hogy ő magát semmi ollyan rendszabásnak ellene nem szegezi, melly ötöt vagy az 1790-ki, vagy az 1815-diki esztendőben volt állapotjába helyhezte li vissza. Ha a' 24 tikkelyeknek a' Luxemburgi nagy Hrgségről nevezetesen annak határaitól tett végzéseit tekintjük, úgy látszik, hogy a' Hollandiai Korona, a' Luxemburgi Nagy Hrgség koronájával, mellyek ugyan azon Fejedelem fején együtt ragyognak, egymással fel fognak tseréltetni, ha azon sorsnak vettetének alá, hogy azok jö-

vendőben egymástól elválhatnak. Éppen úgy meg nem engedhető dolog, ezen két koronát egynek tartani, mint a' Nagy Britanniait a' Hannóveraival, és éppen úgy nem lehet a' Hollandiát 's a' Luxemburgi Nagy Hrgséget illető rendszabásokat kedvezés gyanánt tartani, mint Anglia a' Hannovera felöltett kötéseknek annak nem tarthatná. — Ha a' Király illyen értelemben lenne, Királyi, és nagy Hrgi tulajdon jussait, a' németszövetséget és, a' maga familiájának attyáról való rokonait sértené meg. (Folytatása következik.)

Legújabb Tudósítások.

Frantzia Országból:

A' Pairek Kamarájának Dec. 27-kén tartott Üléseben felolvastatván a' firól fira szálló Paireség eltöröltetéséről szóló törvény javallat I Tikkelye, ez 105 voksal elfogadtatott: ellene 70-nen voksoltak, kik azon voltak, hogy a' Pairség ezután is örökségi rang maradjon.

Magyar Ország.

Sz. Péterszegről Dec. 12-kén 1831.

Gyászba borult a' Debreczeni N. T. Egyházi vidék Ege, ama Nagy ember, Esperest és Udvari Ref. Lélek Pásztor N. T. Tüdös Komáromi Pál Úr elhunytával! Egy ritka ajándékokkal ékeskedő Férjfiút, amaz originalis Léleknek a' Nagy Diószegi Sámuelnek hajdani legbelsőbb Tanítványát, — egy tiszta Philosophust — szívére nézve pedig egy érzékeny Ember-Barátot, egy második Gellertet vesztett el a' Haza, az Emberriség benne. „Quis desiderio sit pudor aut modus tam chari capitis, — cui pie-

tas Justitiae soror incorrupta fides nu-
daque veritas quando ullum invenient
parem“ Későn esmerte őt meg a’ vi-
lág; mert mint az érzékeny Kleist es-
tikéjében ábrázolt alázatos lelek virtu-
saival szemfényt veszteni soha nem kí-
vánt, tsak az emberiségnek igyekeztvén
azokkal használni, különösen pedig a’
Hazának a’ Nyelvek philosophiájában
való vizsgálódása által, mellynek gyü-
möltseit esmerheti a’ Tudos Magyar Kö-
zönség. — Sok erőtlenedései után di-
tső pályáját elvégezte Nov. 5-kén tör-
tént tsendes elszunnyadásával 60 eszten-
dős korában, síránkozó szerelmeseinek,
Barátinak ’s minden érző Hazafiaknak
keserűségére. Kedves Halgatói ’s a’ vi-
dékről nagy számmal öszvesereglett Gyü-
lekezett Nov. 8-kán késérte ki hideg
tetemeit a’ temetőre. Boldog vagy te
Kedves Lélek! ott fennt kedvességben
vagy — itt alatt szív szakadva keres
minden!! —

S á r o s P a t a k, Dec. 8-dikán, 1831.

A’ pusztító Epemirigy Junius utol-
só napjaiban a’ mi vidékünkre is be-
rontván, Oskolánk nevendéki még a’
szokott Examenek előtt Hazájokba szét-
oszlani kéntelenítették, — ’s nem ha-
marébb mint November 10-ke körül
gyülekezhetek öszve. A’ viszontlátás
örömeit nevelte az, hogy elveszett Ké-
z i n k helyett két derek Tanítot nyere
Oskolánk Tek. Miklós László és
Z s a r n a i Lajos Urakban, abban mint
a’ Politica és Statistica, ebben mint az
Erköltsi Theologia ’s egyéb Papi Tu-
dományok Oktatóiban (ez egyszer’smind
Oktatóiban (ez egyszer’smind Oskolánk
Predikátora). Mind a’ ketten beköszön-
tő Tudos Beszédjeiket egy a’ végre ki-
rendelt Küldöttség előtt tartották, ez
Nov. 20-kán a’ Ref. Templomban, amaz

pedig a’ következő napon a’ Collegium-
ban — a’ Halgatók’ nagy megelegedé-
sekre. — Ezen történetek által okozott
örömünket újra szomorúság váltá fel
Dec. 4-kén, melly nap néhai K é z i Ur
utolsó tisztesség-tételének vala szentel-
ve. A’ köz bánatot Tiszt, Z s a r n a i Ur
és Tek. C s e n g e r i Ur tolmátsolták mind
ketten az elhunytnek nagy érdeméhez
szabott fontos gyász beszédjeikben. Er-
zékeny vala ez utóbbi Szónoknak azon
kinyilatkoztatása, hogy ezen elhunyt
Professor Urnak mint Kedves Barátjá-
nak életét a’ Széphalmi Tudos készül
vala mesteri etsetjével lefesteni — de
a’ melly szándékát rövid nap mulva sem-
mivélette a’ Halál. Nyúgodjanak mind
a’ kettőnek hamvai tsendesesen!

Ugyan ez nap több Barátjai ez El-
hunytnek együtt lévén, egy aláírást
nyújtottak egy számára készitendő em-
lék oszlop állítására ’s képenek a’ Col-
legium Könyvesháza’ számára leendő el-
készítésére. De minthogy az így gyült
summa még ezen tzelra nem elég: meg-
keressük alázatosan az Elhunytnek min-
den Tisztelőit, hogy ezen szándékot
ajánlásaikkal felsegélteni méltóztassanak;
annyival inkább mivel a’ fennmaradó
pénz a’ tisztelt Professor 4 árvái szá-
mára rendeltetett. A’ beküldendő pénzt
Collegiumunk’ Rektorához lehet úta-
sítani.

D e b r e c z e n, Dec. 4-dikén. Deb-
reczenben a’ 40 napig pusztító Chole-
rának 2090-en lettek áldozatjaivá. Le-
hetetlen elhalgatni a’ Városi Tekintetes
Tanátsnak azon bölts gondoskodását,
melly szerént veszteglő Intézetek, út-
szánként Ispotályok állittattak, Orvosi
szerek a’ szegényebbek’ számára ingyen
adatni rendeltettek, valamint a’ Városi
népnek azon jószívűségét is, melly na-

ponként 2—3 száz Szűkölködőt kenyérrel 's meleg étellel táplálni nem sajnálott. A' háládatosság halgatásban hagyni nem engedi Várad Püspök Mélt. Főtiszt. Lajtsák Ferentz Ur Ö Nagyságának azon különös kegyességét, melly szerént mindjárt a' veszedlem kezdetével 5000 Vfor. méltóztatott küldeni a' Szűkölködők' segedelmére. Háladatos indulat köt bennünket Tek. Sz. Györgyi Jó'sef Városi Fő Orvos Úrhoz is, ki a' Szenvedők ápolgatásában fáradhatatlan vala, mind addig, míg a' dühöködő nyavalya által ő is leverettetvén, ereje elvesztét a' szélütés követte, 's így már most fájdalom! a' Szenvedők' segedelmére nem mehet. — Igy Kanonok és helybeli Plebánus Főtiszt. Krits-falusi Ferentz Ur, valamint több más Lakosok a' szegények felsegítésére különös figyelmeket fordították... Áldás szálljon az illy lelkes Férjfiakra!

Ugyan Debreczenből írják, hogy a' helybeli Cathol. Templom két réz, de szépen kiaranyozott toronya fel-

épült. T. i. a' már tisztelt Mélt. Főtiszt. Várad Püspök Ur Ö Nagysága a' Megye Cassájából 10,000, a' magáéból is ugyan 10,000 Vforintokat méltóztatott e' sz. végre adni; — a' mi még hibáztott: — arra a' Plebanus Ur a' Városi Nép 's az itt való vásárookra nagy számmal gyülekező Kereskedők között segedelem pénzt szedetett, magáéból is pótolta azt; — a' Városi T. Tanáts pedig ingyen adott téglát, kemény fát, tserépszindelyt. A' 45,70 má'sás harangot Várad Nagy Prépost Főtisztelendő T a g e n János Ur tsináltatta. —

A' Pénz folyamat Januárius' 5-dikén.
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligázióji	85 2/3
Az 1820-beli sorsosok:	179 7/15
Az 1821-beli hasonlók:	— —
Bétsvárose 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji:	47 3/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1158 5/6 for. ton Conv. Pénzben.

Jelentés a' Magyar és Erdély Országi

Ts. K. Tekintetes Posta Hivatalokhoz!

- 1) A' Bétsi Ts. K. legfőbb Udv. Posta Hívalnál az Újságok Expedíciójának Directiója kéri, hogy a' hozzá útasítandó leveleket mellyekben Német vagy Frantzia Újságok rendeltetnek, ne terheltessenek ezentúl ne Magyarúl hanem vagy Németül vagy Deákül írni, külömben kéntelenítettik a' Directio azokat vissza küldeni, mivel azoknak elmagyarázatása sok idő vesztéssel jár.
- 2) Azon Ts. K. Posta Hivatalokat, mellyek a' M. Kurír Redactiójánál bizonyos számú Újságokat rendelnek minden boríték nélkül 's úgy hogy az Újságot rendelő Olvasó Urak neveiket ide meg nem írják, ismét kérjük, hogy ezentúl a' megrendelő Titt Urak neveiket és rangjokat 's a' t. felküldeni ne terheltessenek. E' miatt maradtak ki a' mult esztendei Laistromból számos Nevek, a' mit felette sajnálunk.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)